BİR SÜRGÜNÜN EZGİLERİ

VECİHİ TİMUROĞLU

Şiir

BİR SÜRGÜNÜN EZGİLERİ VECİHİ TİMUROĞLU 167

YAZKO
Türkocağı Cad. No. 17, Kat : 2
Cağaloğlu - İstanbul
522 78 45

V. Timuroğlu'nun öteki kitapları :

GÖZ GÖZ OLMAK, deneme
BURA YEMENDİR, şiir
CEYHUN ATUF KANSU, inceleme
TUT BENİ SEVDA ÇAĞIRIR, şiir
AHMET KUTSİ TECER, inceleme
KURTULUŞ SAVAŞÇISI ATATÜRK, deneme
VÂRİDÂT. inceleme

Kapak resmi : Sait Maden

Bu kitap, Edebiyat Cephesi Gazetesi Matbaacılık ve Neşriyat Tesislerinde dizildi, basıldı; Kardeşler Mücellithanesinde ciltlendi.
İstanbul 1983

BİR SÜRGÜNÜN EZGİLERİ

VECİHİ TİMUROĞLU

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

«Babam Hüseyin Avni Timuroğlu'na.»

1.

Yoksul bahtı
Zarar çekmişiz dünyayı
Ve
Dağlarına bırakmışız
O Ḳerem hüznünde kırgın mertliğimizi

Her bahar
Yaprağın açmasını bekledik
Kalesiz Dersim dağları
Kızıl puşulu seher
Sürgün yatağında
Pulları dökülen alabalıklar
Kurt kuş
Bu meyanda sevdan

Alışkın değildik Batı'ya göçe
Ve yabancıydık
Turnaların kanat süzdüğü
İpek ve Baharat Yollarına

Bir kez
O da
Munzur yolculuğunda göçebelendik

Ölülerle ayrılmışız
Seğiren gözlerimizde zaman
Tuzlanmış yüreğimiz
Yalın yalçın ve çıngıraklı
Toprağımızda yalnızlığımız

2.

O sürgün kabristanında
İnanış ve şarap
Sıçrayıp dururuz
Acı ve sert (Tujik)
Duvara sokulu çuvaldız
İlk değirmen kaygısı
Gelin yıldız ve ateş ağızlı bir kız

Kolaydı kekikten yağ çıkarmak
Yardımıma koşuyor cigaram
Bir çekimi zulüm
Bir çekimi memleket
Ziyaret su ve zakkum kokusu
Zamana yatırılmış hüzün
Sönmeyen alevlerin yalımında
Yenilgisi Ahriman'ın ve ölümün
Duyar mısın serine serilmiş sevdayı

İnsanlığı yiğitliği
Ve de kadınsız cömertliği
Görüyor musun
Azrail geriyor yüzünü
Ve arıyor kurbanını
Oysa çabuk bulur bizi
İzlese Çobanyıldızı'nı

Atıyor zarını Ali Şir
Oynuyor ve yiğitliğini veriyor
Ardıcın kolu deli divane
Bir teli âşıkane
Bir telini tarih boyadı kana

3.

Alnımızdan kurşunlandığımız mağaraları unutmadık

Granit sertliğinde yaşadık gülmeden
Işığı taşa işleyen ve safranla boyayan
Ellerimizde gül
Basmasını dallıyoruz akşamın ölmeden

Gül kalacaksa sabaha
Açıp sazın duvağını
Başlamalı sevdaya ve samah'a

Kuş taşır kundağını çocuğun

Bir boşluğa uçuyordu kuş
Tüfeklerimizin namlularını indirirken
Deniz göründü büsbüyük
içinde güvercin kanatlı güneş

Şadyanlı yiğitler güneşi öptüler
Oğulu kızı ve mürveti istediler
Namertlikten zulümden ve yenilgiden
Yılmadan ölümü erteleddiler

Ve Hacıbektaş'a durdular

Ağusan'a Derviş Cemalan'a
Ve silahsız Sarı Saltık'a
Bir ağızdan nefes sundular

Ateşe doğru
Uçacaksa gülün kokusu
Öbür daldaki gülün yaprağını
Kana bulaması gerek diyorlar

Eşlediler dövüşü ve güneşi
Ve eştiler ateşi

4.

Ateşimiz ve ihsanımız olmuştur
Komlarımız meterislerimiz
Sekiz telli sazımız
Ve Ziyaret Boğazı'nın batı ağzında dostlarımız

Doğrusu onları uzun boylu tanımıyorduk

Aşıyoruz Ziyaret Boğazı'nı
Yüze vurmuş kökleri kükürt kokan meşeler
Kayalara yapışmış şeytan kınaları
İniyoruz Kemah'ın Garni köyüne
Kutsanmış Fırat'ta suvarılıyor atlarımız
Rupen Şişmanyan'ın konağında
Ardıç tütsüleri kutsal sular
Töreler üzre ezilen şarap
Unutmuşuz Kürtlüklerimizi Ermeniliklerimizi
Ve dost sofrasında dinlerimizi
Yalnız kâmil insan üzre konuşuruz
Kadınlarımızı oğullarımızı kızlarımızı
Boynuzu kırık kolik keçiye değin
Her şeyimizi soruşuruz

Kuyrukları bağlı ufak tefek atlarımızla
Kırmalarımız boynumuzda
Kınalı kekliklerin teleklerini uçurup
Düşünmeden dünyayı değiştirmeyi
Seyit İbrahim'in kapısında
Destanlarımızla masallarımızla
Munzur'u tutan türkülerimizle
Yaşayıp gidiyorduk

Değişme dışımızda bir dünya işi
Ve biz Dersim'i yayla yayla
Tarihsiz dolaşıyorduk

Boynuna günahı vebali
Seyit İbrahim söylerdi
Allah Muhammet Ali

Görünmez yaşamın savaşımında
Sevdamızdan başka yabancı yoktu odamızda
Zakkumların suları kanımızda
Boşaltıp tüfeklerimizi yaşıyorduk

5.

Fişeklikleriмizi söktük hep

Nereye gitsek Doğu'ya bakıyoruz
Güneye indirse geçitler
Ya da kuzeye çıkarsa
Kar kokusu Doğu'ya çekiyor
Sert rüzgârlar mor şimşekler
Barutî bulutlar

Kaburgalarımızı sıkan bir ayrılık bu
Üç yönümüz açık
Ama biz
Işıksız bir hücrede sanıyoruz kendimizi
Yiğidiz sevdasız nasıl yaşarız

Elin yurdunda geceler zifiri
Uzantısına ölürüz de gecenin
Karanlık kardeşini sevmeyiz
Yâr zülfüne pençe atılmaz

Oyuluyor içimizde ışıltılı Doğu geceleri
Yabani goncaların pembemsi çiçekleri
Yar başlarında vınlayan rüzgâr
Çaşır kokularıyla yankıyan
Çıngırak sesleri
Verimsiz vadilere tek tek sinmiş evler

Ne güzeldir ev
Ekmeğine düşman bir sorgucu yoksa

Sağtöre sevda ve mertlik
Geride kalmış çağdan ne varsa eskimeyen
Büyütüyorduk ağacında sürgünümüzün
Töz bozulmuyor yanardağ patlıyor
Ve suyunu veriyor katrantaşı

Haydi öyleyse
Bahtına düştü Rupen Şişmanyan
Bin Osmanlı altını ediyor başı
Seyit İbrahim'in değil Rupen
Dersim'in bahtı

6.

Baht sığınma hakkı
Bayrağımız yok ama aşiretiz
Baht'ı tanırız
Verirsek Rupen'i «**bedbaht**» oluruz

1318 rumi (1902)
Mehmet Derviş Paşa
Erzincan'da Ordu Müşîri

Osmanlı bilmez lekesini «**bahtı yıkık**»ın
Zulmünü yürütür salt
Vururlarsa diye damar damar
Al taştan örülmüş dağlarımızı
Düşünüp dururuz kim dağıtır
Kimle sevda çeken bilmez bunu—
Yüreğimize çöken efkârımızı

Zulmü karayere Osmanlı'nın

Zulme boyun eğip vermeyiz Rupen'i
Güzel olanı yapmışız hep
Görmüşüz bu yolda ölen çok
Bilmişiz yenilen yok

Kesmekur Erzincan'da bir köydür
Karlı bir dağın göğsünde
Vank «Hürriyetçiler»i buradan kaçıyor Batum'a
Hürriyetçilik de güzelmiş derler

Haydi öyleyse
Bu yolda da ölen çok
Ama yenilen yok

Uçurdu Rupen'i Seyit Rıza
Seyit İbrahim'in geyik bacaklı oğlu
Kesmekur'a

Bıçağın sırtında bir geceydi
Uzaktan sabaha kar vurdu
Ak bir merhemdi kar
Ve rüzgâr kekliğin alçak uçuşundan sert
Mutu üzerinden yürüdü Osmanlı

Zulmünü dağlarda kodu gitti
Ve Dersim'e ilk sürgün kaldı

7.

Şafak damlasını akıttığında güle
Duyduk ki Peteriç köyünü koyup gitmiş Osmanlı
Gönlümüzde bülbül hüznü bir bahar
Çiçeğe karışsak da
Yaşamamız toprağındaydı Anadolu'nun
Ve ölümden güzeldi yarpuzun tadı
Aşiret dövüşlerinden kin kalsa da
Gül Ağa'nın yüreği kitap kadar
Rus tutmuşken Çardaklı Boğazı'nı küsülmez
Osmanlı'ya bıyıklarımızın küslüğü yeter

Her birimiz diğerimizi kıskandırarak dövüşüyoruz
Ayrı ayrı baksak da yurdumuzun tarihine
Gözümüze düşen ışığın kaçışı yalan
Şöyle barışsak da
Bölüşsek onurunu bağımsızlığın
Ermeni hayınlığı çağırıyor bizi
Özgürlüğe eşitliğe yürüyen bu çağda
Gül Ağa'nın kılıcında ışıltı
Kırlangıcın akşama dalışından daha hızlı
Çardaklı Boğazı'nı tuttu aşiretler

Yaylaya çıkan çocuklardan daha sevinçliydik
General Lahov'un askerleri çekip giderken
Yıllanmış karıyla bir sevdayı gizleyen
Cimin'de dövüşsek de
İşıyan bir güneşin türküsüyle
Gelecek günlerimiz
Öğütülen buğday kadar güzel kokuyordu
Osmanlı'nın tarihini bölüşüyorsak da
Aramızdaki ayrılığı unutarak
Düşünmüyorduk acısını sürgünün

Sınırsız bir suya varıyor göçümüz
Durmadan sıçrıyoruz kıyısında denizin
Deli edecek bizi bu engin ovalar
Sonsuzluğa alışsak da
Yükseklik duygumuz yitiyor yavaş yavaş
Uykusuz geçiriyoruz yıldızsız geceleri
Yorganın altına sığmıyor ellerim
Sızım sızım uzanıyor
Güneş diiimi bir kayanın ucunda açmış
Yaprakları tek sıra bir yabangülüne

8.

Neyi arıyor gözlerimiz dağlara dalıp
Yalım kayaların alnında parlayan güneşte
Başları kofili çatma kaşlı derin gözlü kadınlar
Ne parıldayan kılıçları ne öten tüfekleri
Anımsıyorlar
Toprağın yumuşaklığı her gün biraz daha
Yerlileştiriyor bizi ve alışıyoruz evlere
Mısırların koçanlarını büyütüyoruz
Kim için

Karakışta mor halkalı dağlara dönerdi göçümüz
Bir ıslıkla çığların uçup geldiği
Yollardan geçip neden giderdik Hinzori dağına
Biraz daha alışıp ılıman iklimlere
Unutuyorlar
Hıdır orucunu bir yıldan öbür yıla
Hinzori dağının ala göğsünde yanmazsa ocak
Kiştim Evliyası'nın sönmeyen ateşinde ışımazsa gece
Ne oruç bizimdi bu sürgünde ne cem

Anlatımında bile özlemi kalmamış Kiştim Marı'nın
Hıdır orucunun son günü üç etekli gelinler
Kuzu börkü yiğitler doluşurmuş Kiştim'e
Mar Evliyası çözüp direkten yılan başlı sopayı
Hatırlamıyorlar
Doğru dürüst yarı diz çöküp
Kiştim Marı'nı uzatırmış cemaatin üzerine
Bir iniltiyle başlarmış tövbe
Seçilmez mırıltılardan bize bir şey kalmamış

Kıyılarda doğsalar da oraları özlüyor çocuklarımız
Nakışlı kayaları dehşet veren uçumları
Sönmeyen ateşleri karların sınırını
Yankıları günlerce süren mağaraları
Anlatıyorlar
Kiştim Marı'nın korunduğu evin damını
Sanki yarı felçli bir halife
Uzatıyor Mar'ı hu Allah
Birden kısalıyor abasının altında ya Al Aba

Kabarıp sönüyor yüreğimiz
Meddah şeyhimizin Mar'ındaki büyü ne
Acımızla kutsandığını anlamamız güç
Belki ardıçtan yapılmış belki dut dalından
Arınıyorlar
Meddah şeyhin ayinini görmemişler
Tasarlıyorlar Mar'ıyla hünerlenirken yere düştüğünü
Havada daireler çiziyor ellerimiz
Uzuyor Zülfikâr Murtaza hu Allah

9.

Bir bölüğümüz tarlayı tapanı koyup gitti Toroslar'a
Dadal'dan koçaklamalar söylenirmiş
Bir bölüğümüz tarlayı tapanı koyup gitti Toroslar'a

Gökler mi bize yabancılaştı biz mi yıldızlara
Damlarda gece sefası süremiyor yavrularımız
Gökler mi bize yabancılaştı biz mi yıldızlara

Kaçıncı kuşak kaçangularız Toroslar'da
Kara sedir ağacından tahta çekeriz
Kaçıncı kuşak kaçangularız Toroslar'da

Uzuncaburç'ta Jüpiter Tapınağı'na komşu
Sırtımızı dönmüşüz Öküz Mehmet Paşa Hanı'na
Uzuncaburç'ta Jüpiter Tapınağı'na komşu

Mermer tozundan dökülmüş sütunları
Susmuş bir sancıyı çağırıyor
Mermer tozundan dökülmüş sütunları

Biz yalnız ağaçları dost tutmuşuz
Ağaç deyince gönüllenmeyiz
Biz yalnız ağaçları dost tutmuşuz

Orman orman tahta biçeriz
Hizarlarımızın ağzında üç mızraklı kızıl lale
Orman orman tahta biçeriz

Kaçıncı kuşak kaçangularız Toroslar'da
Bıyıklarımızda Resul suyu koktuğundan beri
Kaçıncı kuşak kaçangularız Toroslar'da

10.

Dağlar çekiyor bekleyemem baharı
Ne denizlere tutulurum
Ne enginlere kapatırım ruhumu
Güneşin doğduğu yere

Dağlarda ağıt var dilo aman aman
Şeytan kınasının alında Güzel Ağa
Kurt kuş kar ve duman
Salt yiğitliğe özendirmek için bu türküler

Dostan geçidini tuttum
Çiviye kesti bütün bedenim
Toprağa değmek istiyorum
O kilimlerimizdeki baharlara

Bu dağlara sardıysam
Bir aşkmış zamana meydan okuyan
O sular o rüzgârlar
Sevdanın nabzını diri tutan

11.

Dağlarımız kışın beyaz yazın mor
Cilveli bir gökyüzü üstümüzde her gece
Kadın fitnesine yabancı
Silahımızla bir sabanımızla birdik
Çürük kan kokan Bizans'a
Beter Osmanlı'ya karşın
Bir gün doğacak eşitliğin türküsünü çığırırak

Kutsanmış ırmaklarımıza uzak
Rüzgârlı yaylaklarımıza yakın
Bağlanmışız fermana
Bir iki konulmuş yasa
Bir iki töre
Çalışmamız üretmemiz evlenmemiz için

Kadınlarımıza nardin çiçeklerinden
Çelenkler öreriz
Kaşlarının arasındaki bene düşer kırmızısı
Aşk mermi olup sürmüş ruhumuza
Artık kadın alınır mı bizden

Dağlarımız kale bizim
Kadınlarımız için girmişiz mağaralarına
Tenleri süt koksun diye
Köpürtmüşüz kaynaklarını

Ülkemiz alımlı bir gelin
Baharın kilim güzün bakır
Ferman bozulmuş yasa değişmiş

Noel nam bir Fransız dolaşıp durur
Petrolümüz yok altınımız yok
Çözemeyiz kargınacak işlerin gizini
Sazımızla lûgaz çözeriz yalnız
Sürdük gitti Noel'i

Geçitlerimize alıcı kuş kondurmayız
Evlerimizin ağıllarımızın gerdeğimizin kapıları
Evlerimiz tek tektir bu dağlarda
Kadınlarımıza ruhumuzu vermişiz
Çocuklarımız karınlarında yiğit

Osmanlı gitmiş diyorlar
Ovalara sürüyoruz sürülerimizi
Çulfa Ali Karakolu'ndan Osmanlı kalkıyor
Dağlarımıza dağlarımıza
Onlar ki kadınlarımızın özgürlüğü
Nasıl da açmışız geçitlerimizi
Gafilliğimiz sıkıyor göğsümüzü

Baranalı Mustafa
Gece yıldızlarla iniyor
Çulfa Ali Karakolu
Fesinin püskülünü kesiyor Osmanlı'nın
Kokusu uçmamış

Kadınlarımız yine dağlarımızda
Geçitlerimiz yine kapalı
Bütün kayalarda büyük ateşler yanıyor
Yıldızlar birer birer çocukların ellerinden tutuyor
Büyük bir elma üçe bölünüyor
Ve Seyitler yiyorlar niyaz makamında

Osmanlı'nın bahtı yıkık

12.

Bu yeminden sonra
Bitip tükenmeyen halk masumluğu
Düzen kulluğu töre köleliği
Dövüşür dururdu
Sarp geçitlerin ürkülen ormanların
Hezenlik ardıçların
Gençlik günahlarımızı gizleyen görkeminde

13.

Yüzlerce aşiret reisi
İki Cumhuriyet paşası
Güvenler hoşnutluklar geçmişten kaçınan sözler
Munzur gözesine yürüyorlar
Dilek bağlarıyla telli duvaklı bir meşe
Çapkın bir güneş geçiyor yapraklarından
Hepimizin gözlerinde Cumhuriyet yaşı
Bir gül sabahı
Bütün mercan kayaları allı pullu
Munzur'un suyu yeni sağılmış süt köpüğü
Aşiret reisleri diz vurup birer koçam içiyorlar
Paşalar da bardaklarıyla

Böyle ettik yemini
Dönüşü puştluğu önlemek için
Kekikli bir uykuya daldık meşenin dibinde
Güneş olup uçuyordu o pembe boşluğu Ovacık'ın
Yüreklerimizi dolduran barış

14.

Bağsız aşiret gözeneği
Onmaz memur geleneği
Kan üzre sömürüyorlar yine
Ne ant ne yasa
Koçan aşireti ant'ı tanımaz
Hozat komutanı yasa'yı
Seyit yollar vurguna
Silahımız belimizde
Memur çıkar soyguna
Kalemi elinde
Kalmışız Mustafa Kemal'le bahara

Ardıcın filizi cenge çalmış bakır
Amutka vadisinin batı yamaçları cıncık
Doğusu inci boncuk
Kelebekler mayısböcekleri arılar
İnsana oyun düzen sincaplar
Kar kurdunda bile çoğalan yaşamak

Kemal Paşa bilse memurunu
Kemal Paşa'ya söyleseler tüccarı
Bizi kayırır eşkiyadan

Yeni yazı yeni çıkmış
Bilmeyiz ki arzuhal edek

15.

Amutka vadisini tuttu Koçanlılar
Tüfekler toplar uçaklar ve çığlıklar
Baharı muştulayan orman
Aldı götürdü kadınlarımızı
Ormanın esmerleşen derinliğini savunuyoruz

Cin bakışlı kertenkeleler aptallaşan tarlakuşları
Güneşinde birer kayanın
Bakıyorlar seken kurşunların uçan çakmağına
Cigaran yanardı uzatsan
Yine de şakır şakır gider gelirdi sürgü
Koçanlılar bilmezlerdi hışımın böylesini
Yolların kardan kapandığı aylarda bile
Ekmeğin sofradan böylesine çekilmesini

Ağalara alttan bakıyorduk
Kaşlarımız çatılıyordu biraz düşünceyle
Osmanlı'nın dilini sevgiye çevirirken Cumhuriyet

Nedir bu kıyım

16.

Konaklarında ceylan derisine yazılı şecereleri
Ekmeğimizi belirliyorlar
Cetleriyle topraklarıyla devletleriyle
Önlerinde boyun büktüğümüz Seyitler

Zor sarmıştır bütün ruhumuzu
Öğretilen tarihte adalet üzreydi her şey
Kahramanlık düşmüştü her sayfasına yaldızla

Yeni topraklarda göğeren yeşille
Yeni tarihler gördüm utanç duvarı
Sürgünün ezgisinde sarı yapraklar arasında
Sömürü önce sarsıp yüreğini
Kenevir tohumunu atıyordu gövdesinden
Beter tarçın kokuyordu leşleri
Ben zulme ve acıya alışmadan
Çeviriyordum sayfaları

Bize bir kadın zenginliğinde verilen
Yurdumuzu koruduk
Yüzyıllarca yaylalarda gezdirip sürümüzü
Sütümüzü sizlere sağdık
Sedefli Hagaçur Boğazı'ndan Sıvas bozkırına
Nerdiven sekilerinden Erzincan Ovasına
Gersuyu'nda pembe benekli balıklara
Yoksulluğa ve ölüme yakın yaşadık hep
Mercan Boğazı'nın yosunlu yamaçlarında
Umudun varlığından habersiz

Bize Seyit niyazından
Memur kitabından arınmış bir yaşam gerek

17.

Yeniden yollan yaylaya Şiro çocuk
Kaç geyik kaç uçum başını döndüren
Büyüyen yüreğin genişleyen adımın
Bütün dağlarda çevik ve güvençli
Yumarken gezi ve arpacığı görmeyen gözünü
Bütün tarçınların kabuğunda donar yağ

Bütün kayaları dövüyor Munzur
Kayalar kaç yüzyılda ufanır
Vadiler derinleşiyor
Balıklar daha durgun sulara kaçıyor
Yamaçlarda meşelerin yaprakları düşüyor
Yapraklar ne zaman yeşerir
Ne zaman sürer şıvgınlar

Analarımızın benli memeleri
Sütle doluydu her zaman
Bir geğirtiyle
Dudaklarımızın kıyısından sızardı
Artanını gözlerimize sağarlardı
Bu yüzden seçer gözlerimiz
Yıldızsız gecelerde ardıcın çatalını

Koyup gidemeyiz bu imdat kapısını
Parmaklarıyla sazının teline Pir Sultan vuran
Düğümsüz ardıç dallarıyla süslü
Mercan dağlarını
Dergâhı bulamazsın bir daha
Günahını döktüğün samahı

18.

Kadınlarımızı seviyoruz
Bahar yüzlü onlar
Yusufanlı kızlar akçakavak fidanı
Güneşin çınarların gövdelerinde kaldığı
Keçilerimizin ıslak kayalara tırmandığı
Bir ilkyaz günü
Teşilerimizde kıl yumaklarımız
Dönüp duruyordu

Analarımızın töresiyle Yusufanlı Sanem
Yağmur sonu tavlanan tarlalarda
Dudaklarında türküler
Ekinlere dalan oğlaklarını çevirirken
Uğradı bir resminin saldırısına

Sanem'in dönmeyen gözbebeklerinde
Ardıçkuşlarının çırpınışları
Uğursuz öten baykuş
Ve eteğinde ölü benzi bir kan

Aşiret ruhunda büyük isyan
Durulmuyorsun akan kanında
Sürüklenişlerin yazgıların
Bir bekâret zarına verilen ölüm hükmünün
Hangi acının nakışı durur
O yıkılmış kız duruşunda

Seyit ölüm mü istiyor
Devlet gücünü mu kanıtlıyor
O mor ufuklu dağlarda
Silahını bas bağrına
Kadınını anlat töreni öğret

19.

Sürgünler geliyor Sanem'in onuruyla
Yurduma yayılıyorum
Tarihin doğurmasını bekleyerek

20.

Bu sürgünün oğulları bizler
Anadolu'nun büyük karnını yardık
Belki Havva belki Kibele
Orada hepimizin evveli encamı
İstesek de ayrılığa yabancıyız
Ölümde ve yaşamda
Eşitliğin ve özgürlüğün
Bilinen savaşım yollarında
Sürgünde ve evimde
Tek bir aşk

Bütün acılarımızı Munzur'da yıkadık
Sınıfsız bir barışı birlikte bulacağız

BİR SÜRGÜNÜN EZGİLERİ

VECİHİ TİMUROĞLU

Şiir

Hasretliklerimizi söktük hep

Nereye gitsek Doğu'ya bakıyoruz
Güneye indirse geçitler
Ya da kuzeye çıkarsa
Kar kokusu Doğu'ya çekiyor
Sert rüzgârlar mor şimşekler
Baruti bulutlar

Kaburgalarımızı sıkan bir ayrılık bu
Üç yönümüz açık
Ama biz
Işıksız bir hücrede sanıyoruz kendimizi
Yiğidiz sevdasız nasıl yaşarız

ÖNEMLİ NOT:
Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.

175 Lira